

POGOVOR S CILKO TAVČAR – JEŠETOVO CILKO, ROJENO 1895
(maj 1987)

Stanovali so na Spodnjem trgu št. 76, danes Spodnji trg 8. Oče je bil klobučar. Njegov sin Jernej je še vozil robo po semnjih. Oče je podpisal menico nekemu Judu. Zaradi teh 1000 goldinarjev so mu prodali hišo.

Tone in Andrejčk sta bila od rokovnjaških staršev. Starši so stanovali pri Stalaniku. Pravili so, da so imeli v skrinji ta naropano blago. Bili so z vsemi skregani. Rekli so jim *ta Krišču*. Andrejče je bil prizadet. Sedel je vedno pred Prajerco. Drugače je pa potem živel v ubožnici. Tone pa je bil bolj brihten in so se ga ljudje bali. V ubožnici je bila silna revščina. Čedili so enkrat na leto. Takrat so vedno pripovedovali, koliko je razne golazni.

Ob potresu 1895 so kartavcem padle karte iz rok, tako so se ustrašili, ko so kartali v Kavarni. Ko so tekli ven, se je že vsula opeka s streh.

Leta 1894 je Krenner napravil prvo elektriko na Kranjskem, pred Ljubljano.

V cerkvi je bila potem maša in, ko je gospod rekel *In bila je luč*, so posvetile žarnice. Ljudje so jokali od veselja in vtisa. Naslednje leto ob potresu pa je imel Krenner veliko škodo, ker mu je potrgalo žice.

Leta 1910 je Šternkuker, ki je bil uradnik pri Krennerju, postavil daljnogled pri Lahovem mostu. Tudi Cilka je šla gledat komet. Šternkuker je vse znal. Ko je Krenner prodal tovarno, je šel potem delat k Dolencu.

Grohar je hodil mimo njihove hiše, oziroma se ga spominja, ko je hodil v Prajerco. Šmid je bil dober zanj. Hrano mu je dajala gostilničarka Špela zastonj. Tudi stanoval je v Prajerco. Hodil je vedno hitro. Bil je zelo suh in je obleka kar frčala okrog njega. Rekli so: *Ta nobl malar gre*. Grohar je naredil dve sliki za Šmida. Ta jih je dal potem Jamniku, Stricmanu, ker sta bila v žlahti.

France Štukl